

de forskellige Amter en noget forskellig Takst, som stod i nogenlunde Forhold til Jordpriserne. Deraf vilde følge, at i saadanne Amter, hvor Jordprisen er særlig høj, maatte man komme til en noget højere Sum, hvorimod man ovre i Vestjylland — det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) omtalte specielt Ringkøbing Amt — maaske kunde blive staaende ved de Bestemmelser, som § 7 indeholder. Jeg tillader mig at henstille denne Tanke, idet jeg gaar ud fra, at det vil være af Betydning med Hensyn til denne Lovs Praktiseren i al Almindelighed, at den saa vidt muligt blev praktiseret ens for alle Amter, og det lader sig vanskeligt gøre, medmindre man sætter en noget forskellig Sum for de forskellige Amter i Forhold til Jordprisen.

Det var kun disse Henstillinger, jeg havde at gøre til det kommende Udvalg. I øvrigt skal jeg ikke udtale mig om Loven.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Frederiksen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at man ovre i Jylland for et Beløb af 2,500 Kr. havde opført Bygninger til saadanne Husmandsbrug, hvor der var god og hyggelig Plads for Familien, god Plads for Kreaturerne og nogenlunde rimelig Plads til den indavlede Sæd. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det er rigtigt, men jeg vil gerne have Lov til at gøre den Bemærkning hertil, at dette ikke kan lade sig gøre for de mindre Øers Vedkommende. Vi kunne ikke nede paa Lolland, Falster, Ærø eller Langeland opføre en Bygning til et Husmandsbrug paa 6—7—8 Tdr. Land for dette Beløb, vi maa ofre omtrent 1,000 Kr. mere. Forholdene paa Øerne ere altsaa i denne Henseende ikke som i Jylland, hvilket jeg som Repræsentant fra Øerne synes jeg ikke kan undlade at oplyse.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen) er ellers ret logisk i sine Betragtninger, men i Dag synes Logikken at svigte ham. Det ærede Medlem begyndte overfor mig med at indrømme, at han i 1896 var med til baade at stille og støtte Forslagene om Ekspropriation og om offentligt Fæste. Men efter at have indrømmet dette gik han over

til at rette stærke Angreb paa disse to Forslag og tale om, at naar vi drog dem frem, stak vi Blaar i Øjnene paa Husmændene. Tidenden vil vise, at det ærede Medlem har brugt dette Udtryk. Det synes jeg ikke var pænt. Da det ærede Medlem talte om, at vi vilde stikke Blaar i Øjnene paa Husmændene, naar vi stille de Forslag, han selv har været med til, tænkte jeg, at det ærede Medlem havde forladt sit tidligere Standpunkt, men til sidst vendte han paa ny tilbage til Standpunktet fra 1896. Det forstaar jeg ikke. Han talte ganske vist om det lange Sigt, men naar det ærede Medlem melder sig til Tjeneste igen og vil arbejde for disse Ting for en Tid, som ligger langt ud i Fremtiden, vil jeg blot bede ham overveje, hvem det er, der nu stikker Blaar i Øjnene paa Folk.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Larsen: Jeg tror, det vil være ganske unødvendigt at svare det ærede Medlem, thi de, som have hørt mine Udtalelser, ville have faaet noget ganske andet ud af dem end det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg vil blot henvide ærede Medlemmer til at læse Tidenden. De ville ikke faa andet ud deraf, end hvad der staar der, og det vil vise sig, at jeg har Ret.

K. Pedersen: Der er vel intet Spørgsmaal her paa Rigsdagen, der er større end det, hvorom vi nu tale. Det kan synes mindre, naar man ser Lovforslaget, men det gemmer i sig noget af det allerstørste. Det var mig derfor, og jeg tror mange med mig, en stor Skuffelse, da vi ved Forslagets Forelæggelse opdagede, at den højtærede Landbrugsminister ikke havde benyttet noget som helst nyt Initiativ eller haft nogen som helst ny Tanke, men fuldstændig byggede paa dette Forslags Forgængere. Det kan ikke være nogen fremmed, som har været i Berøring med det sociale Spørgsmaal i vor Tid, at Opgavens Løsning om ikke udelukkende saa dog i væsentlig Grad beror paa, i hvor nær Forbindelse vi kunne sætte Arbejdet med Jorden. Spørgsmaalets heldige Løsning